

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 8/2022

Draží farníci, milé sestry a bratři, město Kutná Hora je neodmyslitelně spojeno s chrámem svaté Barbory a každý pohled či suvenýr nese její obraz. Přiznám se, že jsem se těšil na bližší poznání tohoto kostela. Ještě před předávkou farnosti jsem mohl navštívit noční prohlídku, kterou naposledy vedl otec Jan. Po patnácti letech působení skvěle znal toto posvátné místo a navíc znal příchozí poutníky – turisty, kteří sem přijíždějí. Během prohlídky jsem děkoval Bohu za veliký dar tohoto místa a prosil jsem, abych dokázal spolu s vámi nabídnout tento architektonický a duchovní klenot místním i přicházejícím.

Příležitost na sebe nenechala dlouho čekat. Minulou sobotu jsem v chrámu svaté Barbory slavil svou první mši svatou, při setkání hornických měst a obcí. Město zaplnilo na osm set účastníků a velká část z nich přišla právě i na mši. Se zástupci města a spolu s našimi kolegy z chrámu jsme si přáli mši svatou sloužit jako dar všem, kdo sem přijeli z blízka i dále. Možná po tisíci zazníval v této svatyni příběh o počátcích kutnohorské úcty k Barboře, o třech havířích a světici, která zázračným způsobem muže zachránila. Příběh inspirovaný životem ženy, která vzala vážně život s Bohem a byla schopna pro lásku k Ježíši obětovat svůj život. Velice silně tak zaznívala slova z Janova evangelia o lásce, po níž Barbora toužila především ve vztahu se svým otcem, který však pro množství majetku i zahleděnosti do sebe nebyl své dceři schopen lásku opětovat. Poselství více než aktuální i pro dnešní svět. Slavnostní liturgie, krásná hudba, prostředí i kostel plný horníků vytvořil pro mne nezapomenutelnou atmosféru. Všem, kdo se podíleli na této slavnosti, ze srdce děkuji.

Důležitou událostí těchto dní je návrat obnovených zvonů do věže Jezuitské koleje. Vyzvednutím a zavěšením Michala a Ludvíka se uzavírá etapa, která spojila občanskou společnost prostřednictvím sbírky a různých aktivit se životem farnosti. Osobně jsem mohl být ve zvonařské dílně Petra Manouška, který nám vysvětlil rozsah a závažnost obnovy. Věříme, že se zvony dalších pět set let nebudou muset opravovat. Děkuji všem, kdo jste se na všech aktivitách spojených se záchranou zvonů podíleli. Ať nám nově rozeznělé zvony přinesou opravdovou radost a povzbudí nás k obrácení našeho srdce k nebi.

Nedávno jsem se vrátil z konference, která se konala v pobliží papežského letního sídla v Castelgandolfo. Mezi mnoha podněty, které tam zazněly, vynikalo téma modlitby. Byli jsme pozváni, abychom se v této rychlé a složité době dokázali zastavit. Modlitba je především rozhovor s Bohem, ve kterém nacházíme sami sebe a smysl života. Zaujal mě citát velkého obdivovatele evangelíí Mahátma Gándího: „Modlitba je důležitější pro duši než jídlo pro tělo. Tělo se může postit, duše nemůže.“ Jeden kněz výstižně napsal, že modlitba je návrat do opravdového domova, do lůna Nejvyššího Trojice. Chiara Lubichová zase říkala že naším zlatým obalem je sjednocení s Bohem. Mezi své bratry a sestry bychom neměli vycházet bez tohoto obleku.

Chtěl jsem se s vámi rozdělit alespoň o některé myšlenky, které mě oslovily v posledních dnech. Věřím, že budeme naši modlitbu stále prohlubovat, abychom našli pokoj a světlo. Věřím, že budu mít dostatek prostoru v modlitbě i na své cestě do Nepálu, kam jsem byl přáteli pozván. Je to pro mne životní pouť, tak prosím o modlitbu, kterou slibuji také vám.

P. Vladislav Brokeš

Z OBSAHU

Aktuality	02
Pastorační rada	06
Církevní mateřská škola	06
Církevní gymnázium	07
Ze sedlecké farnosti	09
Napsali jste...	
Duchovní život v Domově Barbora	09
Duchovní obnova seniorů	10
Rozhovor s Jiřím Truncem	11
Fejeton	13
Kalendář akcí	14

AKTUALITY

Modlitba růžence

Ke společné modlitbě růžence jste zváni po celý říjen, vždy půl hodiny před večerní mší svatou, tedy ve středu a v pátek od 17:30.

-red-

Posvícení v našich kostelech

Na 9. října připadá posvícení v chrámu svaté Barbory, slavit ho budeme od 9:00 s P. Dmytrem Romanovským. O týden později je posvícení ve farním kostele svatého Jakuba, kde bude mši svatou v 9:00 celebrovat P. Vít Horák. V neděli 30. října slaví posvícení katedrály Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele v Sedlci, mše svatá začíná jako obvykle v 9:30. V těchto dnech bude posvícení také v řadě našich vesnických kostelů, jejich přehled najdete v kalendáři na posledních stranách Zpravodaje.

-red-

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farnosti Kutná Hora, Bykán a Třebonín
8/2022

Vydáno: 2. 10. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost — arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 739 036 987
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 9. 11. 2022

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221
e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

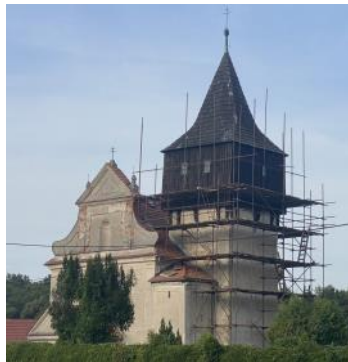
Oprava sionského kostelíka začala

První etapa opravy kostela svatého Ondřeje v Chlívovicích byla spuštěna v srpnu letošního roku. Nestalo by se tak bez našich podporovatelů, kteří přispívají do veřejné sbírky a hlavně bez vstřícné podpory kutnohorské fary. Díky spolupráci bylo možné získat potřebnou dotaci na opravu věže kostela, která byla dle odborného posudku v havarijním stavu. Nyní je vše na dobré cestě.

Sionský kostelík se začíná opravovat, a to za pomoci dotace a veřejné sbírky. První etapa, která nyní začala probíhat, je oprava kostelní věže. Na webu sionskykostelik.cz postupně doplňujeme fotodokumentaci postupu opravy.

Jsmo vám všem velice vděční za příspěvky do veřejné sbírky. Budeme velice rádi když nám znovu přispějete, abychom sionský kostelík mohli opravit tak, jak je v plánu. Je to běh na dlouhou trať, ale díky vám už nepřesla-
pujeme na startu a pomalu začínají být vidět výsledky.

Ještě jednou děkujeme všem našim přispěvatelům a hlavně kutnohorské farnosti za velkou podporu.

Lukáš Strnad

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Návrat zvonů ke Svaté Barboře

Svatobarborské zvonky Michal a Ludvík se po téměř ročním pobytu ve zvonařské dílně v holandském Astenu vrací zpět do Kutné Hory. Po náročných restaurátorských pracích, které vedl Petr Rudolf Manoušek, budou v pátek 7. října přivezeny a vyzdviženy do věže jezuitské koleje.

Zvony budou na místo přivezeny kamionem přímo z dílny v Holandsku a ještě tentýž den je nutné je dostat s pomocí jeřábu do věže. Zvonové patro je ve výšce téměř 18 metrů a několikátunové zvony do něj budou vpraveny oknem, jehož šíře jen o několik centimetrů přesahuje vnější průměr Ludvíka. Nejen proto musí zvonaři a technici se zvony manipulovat s naprostou přesností.

Harmonogram vytažení zvonů nelze přesně odhadnout. Přípravné práce budou na místě probíhat od časného rána, před samotným vytažením do věže bude možné

si prohlédnout zvony zblízka. Slavnostní zahájení vlastního zvedání zvonů se předpokládá kolem 10. hodiny dopolední. Jisté je, že jako první vzhůru vystoupá menší zvon Michal. Vytažení bude trvat zhruba hodinu, následné posouvání zvonu ve věži může zabrat také tolik času. Teprve poté se zvedne zvon Ludvík. Kromě samotných

zvonů budou moci lidé zhlédnout také výstavu fotografií z průběhu jejich obnovy.

V následujících několika týdnech budou ve věži probíhat dokončovací práce a teprve poté budou zvony finálně osazeny ve zvonových stolicích. Jejich prvního zvonění se Kutnohořané dočkají nejspíš koncem října. Michal a Ludvík se připojí k nejmenšímu zvonu Barbora, který je po celou dobu v běžném provozu, a také k novému zvonu Jakub Maria, který od roku 2017 visí ve věži kostela svatého Jakuba. Lidé tak poprvé uslyší zvonit všechny čtyři kutnohorské zvony společně a budou moci ocenit jejich harmonický souzvuk.

Oba zvony byly vyřazený z provozu v roce 2018, kdy na nich byly zjištěny závady neslučitelné s dalším používáním. U menšího Michala bylo konstatováno 15procentní, tedy hraniční vytlučení zvonového věnce. Větší Ludvík na tom byl ještě hůře: zvonaři při obhlídce objevili na těle zvonu trhlinu, která se táhla v nezvyklém, horizontálním směru ve viditelné délce asi 60 cm. Od těchto zjištění usilovala farnost o obnovení obou zvonů.

Vše se dalo do pohybu loni v září, kdy byla vyhlášena veřejná sbírka, jejímž cílem je shromáždit potřebné prostředky na obnovu obou zvonů. V listopadu byly zvony sňaty z věže a odvezeny do zvonařské dílny v Astenu, kde začaly práce na jejich obnově. Restaurování zvonu Michal probíhalo podle plánu, postupným navařováním zvonoviny byl jeho věnec zesílen do původní tloušťky. U Ludvíka však podrobná expertiza, která mohla proběhnout až ve zvonařské dílně, odhalila, že trhlina je ve skutečnosti 2,2 metry dlouhá. ►

Původně byly náklady na obnovu obou zvonů vyčísleny na 1,2 milionu korun, po zjištění skutečného stavu většího zvonu však stouply na více než 1,9 milionu. Farnost na obnovu získala dotace od Středočeského kraje a Města Kutná Hora, které jsou v celkové výši 911 000 Kč. Prostřednictvím veřejné sbírky se ke 30. září podařilo vybrat 695 329 Kč. Sběrka stále trvá a lidé do ní mohou přispět v chrámu svatě Barbory nebo poukazáním libovolné částky na transparentní účet číslo 6008553379/0800.

Kateřina Grenarová, foto Jana Vyčítalová

Běh pro zvon

Obnovený Běh pro zvon se uskuteční v den svatojakubského posvícení, v neděli 16. října. Start závodu je naplánován na 14:00. Poběží se trasy 3,5 a 10 kilometrů i dětský závod, vše se startem pod lípou u kostela svatého Jakuba. Případný výtěžek závodu poputuje do veřejné sbírky na obnovu svatobarborských zvonů Ludvík a Michal. Přihlašovat se můžete přes webovou aplikaci, k níž se dostanete z farních stránek, tam najdete také všechny potřebné informace a propozice závodu.

Organizátoři prosí ochotné dobrovolníky, kteří by pomohli zajistit hladký průběh závodu, aby se hlásili u Soni Křečkové (e-mail: sona.krejцова@khfarnost.cz, tel.: 732 653 055).

-red-

Dušičkové slavení

Slavnost Všech svatých a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé budeme slavit v kostele Všech svatých na hřbitově. V oba dny zde bude mše svatá od 17:00, ve středu na ni naváže i tradiční pobožnost na hřbitově. Pokud byste chtěli připojit prosbu za své zemřelé příbuzné či přátele ke společné modlitbě při mši svaté, kontaktujte do 31. října Jaroslava Boušku (e-mail: jaroslav.bouska@khfarnost.cz, tel.: 731 604 607).

V úterý 1. listopadu bude také možnost přijít na mši svatou pro děti, kterou budeme slavit od 16:00 v kostele Matky Boží, a ve středu 2. listopadu na studentskou mši plánovanou od 10:00 v klášterním kostele.

A proč bychom se měli modlit za zemřelé? Nabízíme odpověď emeritního plzeňského biskupa Františka Radkovského, ze které vychází text Jiřího Macháně v Katolickém týdeníku (vydání 2018/44): ►

„Církev učí, že člověku se může stát, že v čase své smrti nedozrál v čisté lásce, aby mohl vstoupit do plného společenství s Bohem. Představme si to tak, že mezi člověkem a Bohem stojí bariéra z ledu, která ale postupně taje. My katolíci tomu říkáme očistec.“ Jak říká otec biskup, pokud věříme, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Smrt podle církevní nauky není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A ten nekončí ve chvíli smrti. Smysl modlitby za zemřelé pak biskup Radkovský vidí zejména v pomoci těmto bližním překonat onu překážku mezi nimi a Bohem.

„Kdo zesnul Bohu otevřen, má před sebou na věčnosti program: dozrát v lásce. A v tom můžeme pomoci i my, bez ohledu na mantinely smrti, svými modlitbami. K těm, o nichž věříme, že jsou v plném společenství s Bohem, a jimž říkáme svatí, se pak naopak obracíme s prosbou o přímluvnou modlitbu za nás,“ zdůrazňuje biskup Radkovský a připomíná slova Bible i zkušenost církve, že láska je silnější než smrt, jejíž hranici proto překonává, zejména v modlitbě.

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť, doporučovala modlitbu, odpustky a kající skutky za zemřelé, aby mohli dosáhnout plného spojení s Bohem. „Odpustky jsou dary z bohatství církve, které je možné vyprosit pro sebe, ale i pro zemřelé, a pomoci jim tak odstranit onu překážku mezi nimi a Bohem, která ještě zůstala po odpuštění hříchů. Lze si to představit tak, že odpuštění hříchů je jako chirurgický zákrok a odpustky jsou rehabilitace k plnému doléčení,“ vysvětluje biskup Radkovský.

Odpustky, které je běžně možné získat 2. listopadu a jsou spojené s návštěvou kostela, je letos možné získat kterýkoli den měsíce listopadu podle vlastní volby. V daný den je třeba splnit tyto podmínky:

- návštěva kostela nebo kaple,
- modlitba Otčenáš,
- modlitba Věřím,
- modlitba na úmysl Svatého Otce,
- vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu,
- svaté přijímání;

a v okruhu těchto dní svátost smíření.

Odpustky, které je běžně možné získat v dušičkovém týdnu od 1. do 8. listopadu a jsou spojené s návštěvou hřbitova, je letos možné získat kterýchkoli osm dní od 25. října do 30. listopadu dle vlastní volby. V daný den je třeba splnit následující:

- návštěva hřbitova,
- modlitba za zesnulé,
- modlitba na úmysl Svatého Otce,
- vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu,
- svaté přijímání;

a v okruhu těchto dní svátost smíření.

-red-

Domácí hospic Srdcem hledá zdravotní sestru nebo bratra

Hledáme Katku, Lenku, Evu, Miloše... nebo vás! Najdeme v kolínském nebo kutnohorském regionu pro náš domácí hospic zdravotní sestřičku či bratra, u kterých je optimismus a pokora součástí jejich osobnosti a stanou se tak pro naše pacienty dalšími ženami či muži na pravém místě?

Pokud máte řidičský průkaz skupiny B a vzdělání dle zákona číslo 96/2006 – všeobecná sestra, ozvěte se nám, ►

ostatní si řeknem u kávy nebo čaje osobně. Dle dohody nabízíme částečný úvazek, DPP nebo DPČ. Kontaktní osobou je Denaé Rufer, ředitelka hospice (tel.: 775 031 332, e-mail: info@hospic-kolin.cz). Informace o naší činnosti najdete také na webu hospic-kolin.cz.

-red-

JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Jednání pastorační rady farnosti se uskutečnilo 7. září. Vzhledem k tomu, že šlo o první setkání pod vedením P. Vladislava Brokeše, prvním bodem programu bylo představení jednotlivých členů rady a také nastínění jejich vizí o farnosti. Zaznívala slova o sounáležitosti, vzájemné podpoře a sdílení napříč farností, o vytváření jedné velké farní rodiny a podpoře malých společenství v jejím rámci, ale také o autenticitě, otevřenosti, srozumitelnosti navenek a o spolupráci s dalšími subjekty ve městě.

Padly rovněž návrhy, jak by bylo dobré navázat na předchozí období života farnosti, i postřehy, kde jsou nové příležitosti a výzvy, například v duchu závěrů synodálních skupin.

Bylo nastíněno nejbližší dění ve farnosti, plán akcí na podzimní měsíce a také na advent. Tomu se bude blíže věnovat následující jednání.

Zazněly také informace o aktuálním dění v charitě, na církevním gymnáziu a ve školce, respektive ohledně probíhajících jednáních nad případným rozšíření církevní mateřské školky o třídy základní školy.

Nejbližší jednání pastorační rady je naplánováno na středu 5. října po večerní mši svaté.

-red-

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SVATÉHO JAKUBA

Nový školní rok jsme zahájili společně se studenty církevního gymnázia slavnostní bohoslužbou v kostele svatého Jakuba. O několik dní později nás čekala další slavnost, a to oslava desátého výročí založení naší mateřské školy. Přijel za námi z Pardubic otec Jan Uhlíř a z Hradce Králové otec Prokop Brož. Po slavnosti jsme se přesunuli na zahradu školky, kde na nás čekal dort a pohádka *O čase*. Jsme moc rádi, že jsme se při této příležitosti mohli setkat se spoustou známých tváří, s bývalými kolegyněmi, rodiči a hlavně s dětmi, ze kterých jsou již školáci a studenti. Děkujeme všem, kteří se na této akci podíleli. Při její příležitosti jsme připravili kalendář na rok 2023 s fotografiemi, které mapují uplynulých deset let života školky. Pro ty, kdo mají o kalendář zájem, je k dispozici přímo ve školce.

Tento školní rok se zaměřujeme na proměnu naší zahrady. S Nadací Proměny jsme začali uskutečňovat projekt s názvem *Mám své místo v zahradě*. Od nadace jsme obdrželi příspěvek 400 000 Kč na nejrůznější úpravy. Na prvním místě chceme vytvořit jednotnou koncepci zahrady. Než zadáme vytvoření projektu zahradnímu architektovi, budeme zjišťovat od všech dětí, pedagogů a rodičů, co by chtěli na zahradě zažívat, co od tohoto prostoru očekávají. Nadace Proměny má pro děti připravenou tvořivou dílnu. Ve spolupráci s Eduzměnou máme pro rodiče připravené setkání, při kterém budeme toto téma také společně řešit. Pokud se nám to podaří, uskutečníme s dětmi i rodiči výlet do ukázkové zahrady, která nám také výrazně pomůže utvořit si představu, jak by naše zahrada mohla vypadat. Rádi přivítáme i další nápady, doporučení či finanční pomoc v tomto záměru.

V říjnu nás čeká první škola v přírodě. V minulých dvou letech jsme jezdili na adaptační pobyt do Sudějova. Letos máme rekordních dvacet tři předškoláků, do budovy sudějovské fary bychom se už nevešli. Pro děti jsme proto zajistili pobyt ►

ve stálé školce v přírodě ve Vřesníku u Humpolce nedaleko Želivi. Čeká nás týden plný dobrodružství.

Ve středu 5. října od 20:30 se uskuteční modlitba za děti, rodiče a pedagogy naší školky. Sejdeme se přímo ve školce. Jste srdečně zváni.

Barbora Křivohlavá

ZÁŘIJOVÉ ZPRÁVY Z CÍRKEVNÍHO GYMNÁZIA

Ještě možná nemáme rozvrh hodin a kroužky svých dětí naučené z paměti, ale září už je za námi. Naše gymnázium začalo školní rok mši svatou společně s Církevní mateřskou školou svatého Jakuba. Počáteční dobrodružství přineslo vedení školy a ekonomovi shánění dodavatele elektřiny. Naštěstí s pozitivním výsledkem – dodavatele máme a můžeme řádně učit. Tedy, s určitými změnami. Učební plány a osnovy samotných předmětů prošly řadou úprav. Učíme podle nového školního vzdělávacího programu ve všech ročnících, kde byla změna možná. Důvodem bylo především zapracování povinné digitální kompetence a tzv. nové informatiky do výuky podle státních dokumentů. Studentům vyšších ročníků jsme dále nabídli volbu seminářů už od septimy, aby se v jimi vybraných předmětech mohli více rozvíjet. Počítalo se nám otevřít úplně nový předmět Praktikum z přírodních věd pro vyšší gymnázium s důrazem na praktickou výuku biologie, fyziky a chemie. Pro náročnost personálního odborného zajištění jsme od letošního roku zrušili povinnou výuku latinského jazyka a nadále ho nabízíme pouze jako seminář. V rámci projektu Eduzměna na Kutnohorsku jsme navázali spolupráci s týmem mentorů, který nám pomáhá s vývojem výuky finanční gramotnosti – tématu, které studenti v dnešní době potřebují a často je velmi redukováno. Pedagogický sbor se rozrostl o vyučující angličtiny Marii Chovanovou a školní psycholožka Tereza Koutná rozšířila své působení ve škole na dva dny v týdnu. Ukázalo se totiž, že konzultace u psychologa stu- ►

Koncert Musica (K)lasica pro Dítě v srdci

KDE

23. října 2022
od 16:00 hodin

MÍSTO

Katedrála Nanebevzetí Panny
Marie v Kutné Hoře – Sedlci

Co vás čeká

- vokální ansámbl + smyčcové kvarteto
- hudební výběr od renesance po současnost

Vstupné dobrovolné.

Více informací na www.ditevsrdci.cz.

Perinatální hospic Dítě v srdci, z.s.
Jiráskovo náměstí 71
517 41 Kostelec nad Orlicí

info@дитеvsrdci.cz
731 188 116
www.ditevsrdci.cz

 Sedlec
ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST

denti v dnešní době dost potřebují. S velkým optimismem jsme také rozplánovali většinu exkurzí, projektů a dalších akcí pro tento školní rok. Některé akce už se podařilo realizovat. Prima odjela do Jeníkova u Hlinska na adaptační kurz, dobrovolníci ze scholy zazpívali nemocným oddělení LDN kutnohorské nemocnice a v polovině září se uskutečnil piknik spolku absolventů Ursulus. V nejbližších dnech oktavání vyrazí za poznáním Vídně, což je po dlouhé odmlce zahraniční výjezd. Doufáme, že i přes opět vracející se covid budou mít studenti možnost všechny naplánované aktivity zažít a všichni zvládneme „normálně chodit do školy“.

Marie Knappová

ZE SEDLECKÉ FARNOSTI

Náboženství pro dospělé a biblické hodiny

U náboženství pro dospělé se v letošním školním roce poprvé sejdem ve čtvrtek 6. října v 19:15 ve farním infocentru v Sedlci. Setkání jsou plánována vždy po čtrnácti dnech. Věnovat se budeme především třetí božské osobě, Duchu svatému. Setkání potrvá maximálně 90 minut.

Biblické hodiny se budou také konat v dvoutýdenním rytmu. První setkání proběhne ve středu 12. října od 19:00 v církevním gymnáziu. Věnovat se budeme především biblickým textům nastávající neděle. Setkání potrvá maximálně 60 minut.

P. Pavel Tobek

Koncert pro perinatální hospic Dítě v srdci

Hospic Dítě v srdci poskytuje péči a podporu rodinám, které prochází ztrátou miminka v těhotenství, při porodu nebo krátce po něm. Na jeho podporu se v neděli 23. října od 16:00 uskuteční v sedlecké katedrále koncert. Po skončení zveme také na besedu s pracovníky hospicu. Vstupné je dobrovolné.

-red-

NAPSALI JSTE...

Duchovní život v Domově Barbora

V době hojnosti, kdy v naší farnosti býval kaplan a žil tu i duchovní na penzi otec Jan Mařík, v době předcovidové, se dařilo sloužit v kapli v Domově Barbora každou sobotu mši svatou nebo alespoň bohoslužbu slova. Na tuto bohoslužbu chodívalo deset až patnáct obyvatel domova a dva až čtyři lidi z farnosti. Ti tam chodili, aby pomohli zájemcům do kaple nebo proto, že jim vyhovovalo prostředí teplé kaple a odpolední čas.

Odchod otce Maříka, přeložení otce Romanovského do Čáslavi a protiepidemická opatření způsobily, že bohoslužby zanikly. Ještě před odchodem otce Uhlíře do Pardubic jsme s ním my, kteří domov navštěvujeme jako dobrovolníci, o této situaci mluvili. Otazník visel nad tím, zda bude o bohoslužbu zájem, když většina bývalých návštěvníků kaple odešla na věčnost. Otec Uhlíř navrhl, aby se paní Cvešprová zkusila s lidmi modlit růženec. Jenže to vůbec nebyl snadný úkol. Intuice říkala dobrovolnici s dlouholetou zkušeností, že bude muset začít velmi zvolna. Vyjednala si vhodnou místnost a napoprvé pozvala čtyři paní, u nichž tušila zájem. A tak se zrodilo malé společenství, počet jeho členů se proměňuje podle zdravotního stavu, nálady a zájmu. Pravidelným časem k setkání je sobota dopoledne.

Byla jsem ráda, když jsem se mohla k této skupině jako dobrovolník připojit, poznat ji a také případně zaskočit, aby se zachovala pravidelnost.

Jak tedy vypadá taková „svatá hodinka“ (takto aktivitu někdy nazývá personál domova)? Nejprve si povídáme, poptáme se, jak se kdo má, povíme nějaký zážitek ►

či zkušenost, kdy jsme cítili Boží blízkost. Pak si přečteme něco z literatury s duchovním nábojem. Oblíbené jsou knížky paní doktorky Svatošové, uspěla jsem i se Sluneční písní svatého Františka z Assisi. Pomodlíme se desátek, někdo umí otčenáš, někdo i zdravas. Líbí se i modlitby z kancionálu – za vlast, za mír... Někdy společně chvíli mlčíme. Umí to být silný okamžik. Intenzivně jsem si při poslední návštěvě uvědomila přítomnost Ježíše uprostřed.

„Svatá hodinka“ jistě není jediný duchovní život v Domově Barbora. Víme, že několik mladších mužů z oddělení pro osoby s postižením chodí běžně do kostela. Domov navštěvují i bratři a sestry z jiných církví. I od personálu vnímáme určitý respekt k těmto záležitostem. Máme zkušenost s lidmi, kteří do společenství přijít nemohou nebo nechťejí, a přesto mají k Bohu vztah. S některými je možné se pomodlit na pokoji. S některými ne, ale to vůbec nic neznamená. Vztah k Bohu je tak intimní. Není nic divného, že je chráněný určitou plachostí. To všechno je veliký a křehký dar. Musíme s ním citlivě zacházet. Citlivě, s vděčností a s důvěrou v Boží vedení.

Marie Macková

Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově

Tak opět i letos jsme byli na duchovním cvičení. Od doby, kdy jsme zjistili, že otec Jan z Kutné Hory odchází, jsme byli na pochybách, jestli se obnova uskuteční. Ale Jan nám na dálku zajistil vše potřebné, i bohoslovce Michala jako doprovod a našeho duchovního pastýře. Michal zajistil i mše svaté, na které pozval otce Miloše Pachra a otce misionáře Augustina Slaninku. Sám začal v pondělí přednáškou a vybral téma *Marta, Marie a Lazar*. K tomuto tématu nám také povídal otec Vladimír Hronek, kterého jsme pozvali jako hosta do našeho společenství. Při volné debatě jsme se s páterem dostali k tématu Boží vůle. Bylo to velice zajímavé. Večer pak byla adorace a mše svatá v Rokoli u sestřiček a v úterý ranní mše svatá ve slavoňovské kapli. Vše rychle uteklo při vzájemném sdílení a také dobrotách na stole. Monika s Maruškou se o nás staraly na jedničku, jídlo bylo výtečné. V úterý po obědě jsme se rozloučili se Slavoňovem i spolu navzájem. Popřáli jsme si zdraví a příští rok, když Pán Bůh dá, na shledanou.

Olga Lomová

Případný nováček v kutnohorské farnosti by při svém poznávání našeho společenství Jiřího Trunce nutně potkal, a to spíš dříve než později, zvlášť pokud by narazil na cokoli k technickému řešení. To je Jirkova doména, ve které vždy rád a ochotně pomůže. A od roku 2015 to dělá profesionálně jako farní údržbář. Zapojuje se ale i mnoha dalšími způsoby, například službou zvoníka. Na ni i na další jeho zájmy jsme zavedli řeč v následujícím rozhovoru.

Jirko, už víc než sedm let zajišťuješ technické zázemí celého provozu farnosti, s kolegou Ondrou Kukralem udržujete všechny naše budovy a jejich vybavení v pořádku. Co tě na tvé práci baví, co bys naopak klidně rád oželel?

Pracuji zde nejdéle ze svých dosavadních zaměstnání a doufám, že tu ještě dlouho pracovat budu. Baví mě tu rozmanitost pracovní náplně. Nebudu zde vyjmenovávat všechny činnosti, které jsem už stačil vyzkoušet nebo se naučit, jen pár základních, ve kterých mám dlouholetou praxi a baví mě víc než ostatní.

Vyučil jsem se dřevomodelářem pro modelárnu ČKD, proto mám nejradši práci se dřevem, jak masivem, tak dřevotřískovými deskami. Dále je tu zámečnicka, kterou mě nejvíce naučil táta na chalupě při různých opravách. Dalším oborem, který mě baví, je obnovování časem a počasím zašlých věcí, kterým se tak dává nový lesk a funkčnost. Pak také výzvy v podobě toho, že přijde pan farář a řekne „něco vymysli a nějak to udelej“. Jediné, co mě nebaví, jsou dlouhodobé práce, ale těch je tu, díky Bohu, málo!

Co zajímavého ses při této práci naučil? Máš nějaký kuriózní zážitek?

Při práci ve farnosti jsem se naučil restaurátorskému čištění vybavení interié-

ru kostelů, například varhan v chrámu svatě Barbory a oltáře u Svatého Jakuba.

Nevím, jestli je to kuriózní zážitek, ale pro mě byla veliká čest dotknout se jako první na území České republiky nového zvonu Jakub Maria, když jsem ho sundával z kamionu nakládacím vozíkem (ještěrkou) a vezl ho do Vlašského dvora. Tím pro mě začala nová etapa života se zvony.

Dříve jsi pracoval jako profesionální řidič, jak na tuto práci vzpomínáš? Co se ti na ní líbilo a co tě přesvědčilo opustit život na cestách a přesedlat na jedno místo?

Ježdění je pro mě životní vášní, rád řídím cokoli, co má volant nebo říditka. Nejdříve jsem řídil rozvážková auta v pekárně u Středů, po té povýšil na kamión. Kamión byl pro mě vrcholem co do velikosti řízených vozidel. K ježdění mě přivedl strýc, který kamion řídil. Po prvním svezení s ním jsem věděl, že to chci zkusit.

Kdo nezažil, neví, co je za odpovědnost řídit 40 až 48 tun celkové váhy, o to hůř, když jde o cisternu s nebezpečnou kapalinou... Vzpomínám rád na to, jaký jsem měl rozhled z kabiny přes auta před sebou a za ploty do zahrad, kam z osobního auta není vidět. Na ježdění se mi líbilo, že i když jsem jezdil po známých cestách, pokaždé to bylo jiné. ►

Impulesem opustit profesi řidiče pro mě bylo přání trávit více času s rodinou, narůstající provoz a s tím související agresivita a neohleduplnost, a v neposlední řadě volná pozice údržbáře, kterou mi nabídl otec Jan Uhlíř.

Pokud vím, cestování se ti neomrzelo a pořád se rád vydáváš na nejrůznější trasy a místa. Kde jsi byl naposledy a co sis odtamtud přivezl za zážitky?

Stále cestuji s rodinou po Čechách nebo zahraničí, autem i na motorce, s manželkou nebo dcerou. V červnu jsem absolvoval s partou cestu na motorce do Německa, Itálie a Rakouska. Cílem byly horské průsmyky s mnoha zatáčkami a krásné horské výhledy. Opět jsem se klouzal v červnu po sněhu, ve výšce kolem 2500 metrů nad mořem. Při jednom sjezdu jsem před sebou zahlédl kroužit orla a podél silnice viděl několik svišťů.

Skoro všude, kde jsme zastavili, k nám přicházeli jiní cestovatelé a obdivovali naše české motorky (Jawa 350, typ 640). Rádi by si povídali, ale mi jsme jazykově nevybavení.

V létě jsme byli s rodinou po letech autem v Chorvatsku. Při dlouhé cestě po dálnicích se mi postesklo po kamiónu. Při takových cestách mohu zúročit zkušenosti a praxi v dopravě.

Patříš také do společenství či bratrstva zvoníků. Jak často chodíš zvonit? A jak se těšíš na návrat obnovených zvonů ke Svaté Barboře?

O zvony se zajímám od doby, kdy jsem povozil náš nový zvon Jakub Maria na ještěrci. U zvonu Jakub Maria jsem asi nejčastěji ze všech zvoníků, protože nastavuji automatické zvonění na různé příležitosti. Také kontroluji stav zvonu, protože automat se chová jinak než ruční zvonění a je potřeba ho kontrolovat.

Ruční zvonění je pro mě srdeční záležitost. Když se zvon rozhýbe a poprvé se srdce dotkne zvonu, je to pěkný pocit:

dáváte lidem dole ve městě vědět, že je čas se zastavit a uvědomit si Boží přítomnost. Zvonit chodím při různých významných příležitostech, i když je někdy těžké skloubit více aktivit najednou.

Návrat svatobarborských zvonů je historická událost, kterou už zřejmě nezažiji. Už se těším, až uslyším obnovené zvony i ve společném zvonění s Jakubem.

Poběžíš letos Běh pro zvon? Připravuješ se na něj nějak?

Letos opět poběžím po delší pauze, před třemi lety jsem byl po úrazu nohy, tak jsem si ještě netroufl. Pak přišel covid a nebyly dva ročníky. Před závodem se nijak nepřipravuji, nějak na to nezbyvá čas, vždy jsem startoval z voleje. Ani letos tomu nebude jinak.

Přihlásil ses také do letošního kurzu Alfa. Co tě k tomu vedlo? Jaký máš pocit z prvního večera, který už máš za sebou, a jaká máš další očekávání?

Přihlásil jsem se, abych doprovázel svého pracovního kolegu a kolegu elektrikáře, ale rád si poslechu i jiné pohledy a názory na daná témata a doufám, že budu kolegům dobrým vzorem, že svoji víru obohatím a změním třeba dosavadní zaběhnuté věci. První večer jsem se cítil dobře, ve skupině mám známé a blízké lidi, před kterými se nebojím otevřít svoje srdce a mysl. Myslím, že to pro mě bude začátek něčeho nového s lidmi kolem sebe, ale i s Bohem.

Zapojuješ se i do řady dalších farních akcí a aktivit. Čím je pro tebe farnost a jakým směrem bys rád, aby se ubírala?

Z pozice svého zaměstnání a farníka už vím, co a jak kdy bude probíhat, co je potřeba nachystat a kde jsou věci k tomu potřebné. Farnost je pro mě společenství lidí, kde každý má své místo a své dary od Boha pro to, aby se mohl aktivně nebo modlitbou zapojit do různých činností a bohoslužeb. To, jakým směrem se má ►

farnost ubírat, je pro mě hodně těžká otázka, ale myslím si, že je na dobré cestě. Teď i s novým panem farářem, který jistě přinese nový a svěží vítr.

Co je pro tebe inspirací nebo nejosvědčenější praxí v duchovním životě?

V duchovním životě se inspiroji životem světců, kterých máme celkem hodně. Pokud je to možné, sleduji nedělní pro-

mluvu papeže Františka, při které rozebere dané evangelium a vztáhne ho na dnešní dobu. Dále je to setkávání mužů nad Písmem a v neposlední řadě každoroční postní duchovní obnova, kde je nejsilnějším momentem večerní adorace. Hodně věcí svěřuji Pánu Bohu a jsem stále fascinován, jak dokáže proměnit i nejmenší drobnost tak, jak si nedokážu představit.

-red-

PROSTĚ PRIMA (FEJETON)

Ve farním zpravodaji, který vyšel před letními prázdninami, jsem vám, milí čtenáři, dal takovou zdlouhavou hádanku. Odpověď na ni je: *ventilek*. Původně jsem měl na mysli ventilek od kola bicyklu. Říkal jsem si, že sem po prázdninách na téma *ventilek* napíšu pohádku. Pohádku o ventilku. Jenže můj dlouho promýšlený pokus nakonec působil natolik absurdně, že jsem nenašel odvahu příběh zveřejnit. Místo toho vám popíšu jednu situaci, která se odehrála ve třídě našich nejmladších studentů, čili v primě na našem gymnáziu.

Jedno z témat, kterými se začíná v primě v matematice, jsou římské číslice. Samy o sobě jsou možná trochu nudné, ale zase nabízejí různé možnosti, jak se dotknout i něčeho jiného. Řekl jsem: „Zkusíme napsat římskými číslicemi nějaký letopočet. Víte, kdy byla objevená Amerika?“ Přihlásili se dva lidé, Cyril a Vítek. Vyvolal jsem Cyrila, který řekl: „V roce 1492.“ „Dobře,“ řekl jsem a zapsali jsme to římskými číslicemi. „A víte někdo, co se stalo o sto let později? Co se odehrálo v roce 1592?“ - Přihlásil se Cyril a řekl: „Narodil se Jan Amos Komenský.“ Překvapil mě, nečekal jsem, že to v primě bude někdo tak automaticky vědět, ale hlavně – bavilo mě to. Pochválil jsem Cyrila, zapsali jsme římskými číslicemi 1592 a já jsem se zase zeptal: „A víte někdo například, kdy se narodil Bedřich Smetana?“ Přihlásil se Cyril a řekl: „1824,“ což je správně. Nedalo mi to, tak jsem se zeptal: „Cyrile, jak to tak víte?“ A jeho soused řekl: „On hodně čte. Cyril už na základce hodně četl.“

„Zkusíme něco jednoduššího,“ řekl jsem, aby měli šanci i ostatní. „Víte, kdy se odehrála bitva na Bílé hoře?“ Přihlásil se Cyril a Vítek, tak jsem vyvolal Vítku. „1620,“ řekl Vítek, ale Cyril se hlásil i potom, takže jsem vyvolal i Cyrila. Řekl: „Osmého listopadu“ a mně se chtělo dodat „v jedenáct dopoledne,“ ale nechtěl jsem si z něj dělat legraci už v primě. Měl pravdu, osmého listopadu. Chvilí jsme se věnovali něčemu jinému než římským číslicím, prostě jsme něco počítali. Vyšlo to 1452. Neovládl jsem se a zeptal jsem se: „Víte někdo, co se stalo v roce 1452?“ a měl jsem na mysli narození Leonarda da Vinciho. Přihlásil se Cyril, vyvolal jsem ho a on řekl: „V roce 1452 zemřel Jan Čapek ze Sán.“

Nikdy jsem to jméno neslyšel, takže jsem se o přestávce podíval na internet. Jan Čapek ze Sán byl husitský vojevůdce a zemřel v roce 1452.

Cyril se sice ve skutečnosti nejmenuje Cyril, ale všechno ostatní sedí. Už zase se potvrdilo, že nejlepší historky nejde vymyslet. Například proto, že člověk neví, kdo byl Jan Čapek ze Sán.

Další pointu to zatím nemá, ale na letošní školní rok se těším.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

Po	03. 10.	Modlitba za charitu (15:00 – klášterní kostel)
Út	04. 10.	Mše svatá pro děti (16:00 – kostel Matky Boží)
Út	04. 10.	Mše svatá a koncert sboru z Benátek n. Jiz. (17:00 – Grunta)
St	05. 10.	Jednání Pastorační rady farnosti (19:00 – arciděkanství)
St	05. 10.	Modlitba za církevní mateřskou školu (20:30 – CMS)
Čt	06. 10.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Čt	06. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
Pá	07. 10.	Návrat svatobarborských zvonů do Jezuitské koleje
	08. – 29. 10.	P. Vladislav Brokeš na dovolené v Nepálu, zast. P. Vít Horák
Pá	07. 10.	Příležitost ke svátosti smíření a prvopáteční adorace (16:30 – kostel sv. Jakuba)
	07. – 08. 10.	Výprava Slunečního kmene a družiny Concordia na Malý Blaník
So	08. 10.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	09. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00)
Ne	09. 10.	Posvícení v Paběnicích (11:00)
St	12. 10.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	12. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	13. 10.	Studentská mše svatá (10:00 – klášterní kostel)
Čt	13. 10.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
	15. – 16. 10.	Výlet společenství dětí do Čáslavi
Ne	16. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba (9:00)
Ne	16. 10.	Běh pro zvon (13:00 – pod lípou u kostela sv. Jakuba)
St	19. 10.	Kavárna s překvapením: Ekvádor a Galapágy (19:00 – arciděkanství)
Čt	20. 10.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Čt	20. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
So	22. 10.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	22. 10.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	23. 10.	Sbírka na Papežská misijní díla
Ne	23. 10.	Koncert pro perinatální hospic Dítě v srdci (16:00 – Sedlec)
St	26. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium) ►

Čt	27. 10.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Ne	30. 10.	Konec letního času (03:00 – 02:00)
Ne	30. 10.	Posvícení v Sedlci (09:30 – katedrála v Sedlci)
Ne	30. 10.	Posvícení v Klukách (14:00)
Ne	30. 10.	Posvícení v Bahně (15:30)
Út	01. 11.	Mše svatá pro děti (16:00 – kostel Matky Boží)
Út	01. 11.	Slavnost Všech svatých (17:00 – poutní mše na hřbitově)
St	02. 11.	Studentská mše svatá (10:00 – klášterní kostel)
St	02. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (17:00 – mše svatá a pobožnost na hřbitově)
Čt	03. 11.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Čt	03. 11.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
Pá	04. 11.	Příležitost ke svátosti smíření a prvopáteční adorace (16:30 – kostel sv. Jakuba)
So	05. 11.	Fatimská pobožnost s bohoslužbou slova (7:20 – Matka Boží)
So	05. 11.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	05. 11.	Společenství dětí (13:00 – arciděkanství)
So	05. 11.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	06. 11.	Posvícení v Chlístovicích (7:30)
Ne	06. 11.	Koncert smíšeného pěveckého sboru Continuo (18:00 – kostel Nejsvětější Trojice)
St	09. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	10. 11.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Pá	11. 11.	Svatomartinský průvod (17:00 – začátek u kostela sv. Jakuba)
	11. – 12. 10.	Konference o evangelizaci v Olomouci
Ne	13. 11.	Sbírka na podporu katolických médií
St	16. 11.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
Čt	17. 11.	Mše svatá za svobodu (18:00 – chrám sv. Barbory)
So	19. 11.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	19. 11.	Vikariátní setkání mládeže
So	19. 11.	Večer chval pro celou farnost pod vedením mládeže
Ne	20. 11.	Slavnost Krista Krále
Ne	20. 11.	Sbírka na pojištění diecéze

**ZVONY
PRO
BARBORU**

Aby svatobarborské zvony nemlčely

NÁVRAT SVATOBARBORSKÝCH ZVONŮ

Obnovené zvony
Michal a Ludvík
se vrátí do věže Jezuitské koleje
v Kutné Hoře
v pátek 7. října 2022
mezi 10:00 a 13:00

Sledujte tuto událost
z vyhlídky kaple Božího těla
nebo okolí chrámu sv. Barbory

Harmonogram celé akce závisí
na mnoha faktorech,
samotné zvedání prvního zvonu
by mělo nastat po 10. hodině dopolední.
O vývoji situace budeme průběžně
informovat na Facebooku farnosti.

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

